

faa lille Betydning for Forbindelsen mellem Sverrig og Sylland. Man har i saa Henseende henvendt sig til Ministeren, og cerede Medlemmer ville se, at den Skrivelse, der er kommen fra Regjeringen, er afstrøkt i Betænkningen. Af denne Skrivelse ses det jo, at Ministeren for Tiden fører Forhandlinger om en direkte Indskrivning af Personer og Gods mellem de svenske Baner og de herfra afgaaende Dampskibe, og Udvalget har da troet at burde stille en Opfordring til Ministeren om, at han, forsaavidt han under Forhandlingen maatte finde Anledning til at tro, at der kunde ventes et noget bedre Udbytte af en daglig Fart, da vil foranstalte en saadan. Udvalget har imidlertid ikke med de Oplysninger, det har, eller det Jugement, det i Diebliffet er istand til at danne sig om Sagen, kunnet udtrykke sig bestemt, og det vil derfor væsentlig afhænge af, hvorledes Ministeren tror at burde stille sig efter Forhandlingernes Gang, og hvad derigjennem kunde komme frem; men forsaavidt det kunde gøres uden altfor store Tab, vilde Udvalget ganske vist ønske, at Ministeren kunde gjøre Noget for at bringe en saadan daglig Forbindelse istand; men det nærmere ville vi henstille til Regjeringen, som vi ikke have troet at kunne lægge et særligt Pres paa — i alt Fald ikke Udvalget i dets Helhed, der er nok enkelte Medlemmer, der lægge større Vægt paa det. — Der findes et Vædringsforslag, som er stillet af et Medlem her i Thinget (Clausen) om en daglig Diligenceforbindelse mellem Nørre Alslev og Stubbejøbing. Da dette Vædringsforslag ikke har foreligget saa tidligt, at Udvalget har kunnet behandle det, skal jeg ikke udtale mig derom, men avente den Forhandling, der maatte optaa herom mellem det cerede Medlem, som har stillet Vædringsforslaget, og Ministeren. Iøvrigt tror jeg nu at have berørt Alt, hvad der vedrører § 6.

Jeg skal da gaa over til at omtale Vædringsforslagene paa § 19, og jeg kan da fatte mig i noget større Korthed. Til § 19 findes der et Vædringsforslag under Nr. 26, vedrørende almindelige Kontorudgifter. Det er kun en ringe Nedsættelse, der har fundet Sted, men jeg tror ikke, jeg behøver at gaa nærmere ind derpaa. Jeg skal kun sige, at, hvad der fra Udvalgets Side er blevet gjort gjældende, navnlig er det, at man ikke har fundet sig ganske tilfredsstillet ved den Maade, hvorpaa Kontoen er bleven anvendt, navnlig til forskjellige Foranstaltninger, som man mener der burde være søgt Bevilling til. Udvalget er gaaet med til at forhøje Bevillingen med 3,000 Kr., men tilføjer den Bemærkning, at Summen ikke kan betragtes som kalkulatorisk. De Herrer ville erindre, at den samme Sag foreligger paa Tillægsbevillingen, og da Lovforslaget herom var til 1ste Behandling her i Thinget, gjorde jeg nogle Bemærkninger derom og oplyste, hvad Udvalget mente der-

med, nemlig at man mente, at navnlig til Nedsættelse af Kommissioner og saadanne Foranstaltninger burde Ministeren ikke benytte denne Sum, uden hvor der var en saa paatrængende Nødvendighed, at det ikke kunde undgaaes, eller ogsaa hvor han havde stillet sig Bevilling isorveien. Man havde faaet det Indtryk, at Ministeriet opfattede Summen mere som kalkulatorisk og mente, at, da den var løst anslaaet, kom det ikke an paa, om man saa nøie holdt sig til den. Dette kan Udvalget ikke være enig i. Derimod kan man ikke gjøre Indsigelse imod, at Summen vistnok har været for lille, og man er derfor ogsaa gaaet til at forhøje den med 3,000 Kr., som man anser for tilstrækkeligt. Vædringsforslagene under Nr. 27, 28 og 29 behøver jeg ikke nærmere at berøre, de ere tilstrækkelig oplyste i de Skrivelser, som ledsage dem. Vædringsforslaget under Nr. 30 om Honorar for sagkyndig Medhjælp ved Behandling af industrielle og lignende Sager er et gammelt bekendt Forslag her i Thinget, og jeg antager derfor, at jeg kan forbigaa det. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 31 angaaende Opudbring i Limfjorden, vil jeg strax gjøre opmærksom paa, hvad jeg tror vil blive fremsat som en Indvending fra den cerede Ministers Side, at der vistnok ifjor blev bevilget for Lidt til dette Diemed, men jeg vil dertil sige, at det isorveien er umuligt noget Nar at træffe, hvad der skal bevilges dertil. Det siges ogsaa ligesom i Anmærkningerne, at det ikke er muligt at sige det, der bruges de Udtryk, at „det er umuligt at forudsæ, hvad der behøves“. Dette vil vistnok altid vise sig og derfor er det rigtigst at holde sig til en vis Sum, som man engang er vant til at bevilge, idet man da naturligvis, naar der har været Nødvendighed for en Forsøgelse af Summen, kan give den paa Tillægsbevillingen. Vædringsforslagene under Nr. 32 og 33 vedrøre Hovedstandsættelsen af de kongelige Bygninger. Der er i dette Punkt en Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Flertal og Mindretal. Udvalgets Flertal antager det for rimeligt iaar at gjøre nogen større Nedsættelse, nemlig at nedsætte Summen fra 114,000 Kr. til 75,000 Kr., idet man antager, at af de foreslaaede Hovedstandsættelser vil den paa Hørlus Krolesgaard paa Frederiksborg Slot, til Beløb 17,000 Kr., kunne spares, og ligeledes, at der vil kunne spares 21,000 Kr. til Christiansborg Slot. Jeg antager egentlig ikke, at der er nogen virkelig Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet med Hensyn til Hørlus Krolesgaard. Saavidt jeg har forstaaet Mindretallet, lægger det ikke stor Vægt derpaa. Efter Bemærkningerne i Betænkningen antager jeg navnlig, at det er Christiansborg Slots Facade ud til St. Sjørgensgaard, og der, hvor man kan se ud over Slotskirken og Thorvaldsens Museum, som navnlig har beveget Mindretallet til at ønske denne Bevilling. Naar Min-